

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 25/04/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 107

Bài học hôm qua Hoà Thượng nói, tám vạn bốn ngàn pháp môn của nhà Phật đều thù thắng nhưng pháp môn Tịnh Độ, nhờ công đức, bồn nguyện, nhiếp thọ của Phật nên siêu vượt hơn tất cả các pháp môn khác. Khi chúng ta niệm “**A Di Đà Phật**” thì Phật A Di Đà cũng đang niệm chúng ta, nghĩa là Ngài cũng nhớ nghĩ đến chúng ta, chúng ta và Phật có sự tương thông. Phàm phu trí tuệ cạn hẹp, vọng tưởng quá nhiều nên không hiểu được chân tướng sự thật này!

Chúng ta niệm Phật nhiều năm nhưng chúng ta không thể tương thông với Phật vì chúng ta vọng tưởng quá nhiều, chúng ta niệm nhưng chúng ta không hoàn toàn tin nên chúng ta chỉ niệm trên miệng, tâm chúng ta không niệm. Nhiều người khi gặp tai nạn thì họ niệm Quan Thế Âm Bồ Tát, khi bị bệnh khổ thì họ niệm Phật Dược Sư, họ không hoàn toàn tin vào câu “**A Di Đà Phật**”. Trên Kinh Phật nói: “**Một câu “A Di Đà Phật” đầy đủ phước đức, trí tuệ viên mãn**”. Chúng ta niệm câu “**A Di Đà Phật**” với tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi thì chúng ta có phước đức, trí tuệ viên mãn.

Gần 10 năm trước, tôi bị bệnh rất nặng, tôi niệm Phật, lạy Phật rất lâu mà bệnh tình không thuyên giảm, có người khuyên tôi nên trì “**Chú Đại Bi**”. Khi chúng ta bệnh khổ, tâm chúng ta đã bất an mà lại có ngoại duyên khiến chúng ta thêm nhiều loạn. Tôi tin Hòa Thượng nên tôi chỉ niệm câu “**A Di Đà Phật**”. Hòa Thượng nói: “**Bạn có đủ can đảm niệm một câu “A Di Đà Phật” đến cùng không?**”. Thời gian đó, hằng ngày tôi đi phóng sanh, làm những việc thiện lành, nếu người có hoàn cảnh khó khăn ở xa không đến được thì tôi nhờ người khác làm thay. Tôi tích cực làm như vậy một thời gian thì bệnh khổ của tôi hoàn toàn tiêu mất. Tất cả chương ngại, bệnh khổ nguyên nhân đều do thân sinh lý, oan gia trái chủ hoặc do nghiệp chúng ta đã tạo trong vô lượng kiếp. Việc một môn thâm nhập là vô cùng quan trọng, chúng ta chuyên tâm vào một môn thì chắc chắn môn đó chúng ta sẽ đạt đến đỉnh cao.

Tôi đang tập viết chữ Hán bằng bút lông, ban đầu tôi viết nhiều câu khác nhau nhưng bây giờ tôi chỉ viết câu “**Nam Mô A Di Đà Phật**”, khi tôi viết được 1000 chữ thì nét chữ của tôi chắc chắn sẽ đạt đến đỉnh cao. Trong tu hành chúng ta phải “**Một môn thâm nhập trường kỳ huân tu**”. Chúng ta niệm vừa Phật, vừa tụng “**Chú Đại Bi**”, “**Kinh A Di Đà**” thì chúng ta chưa làm được “**một môn thâm nhập**”. Nhiều năm nay, tôi chỉ niệm câu “**A Di Đà Phật**”, tôi không đọc lời tán Phật, cũng không đọc hồi hướng. Nhiều người niệm xong thì nói: “**Phật cho con vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc!**”.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta niệm ‘A Di Đà Phật’ là chúng ta hướng về thế giới Tây Phương Cực Lạc, đây là chúng ta đã cầu nguyện vãng sanh rồi!”**.

Nhiều người niệm Phật cầu vãng sanh nhưng không buông xả *“danh vọng lợi dưỡng”*, họ vẫn muốn mình có địa vị cao hơn, có đạo tràng lớn hơn. Hòa Thượng từng nói, chúng ta mở Phật thất thượng, trung, hạ và nói rằng, nếu mọi người đến Phật thất thì sau một năm, hai năm hoặc ba năm mọi người nhất định vãng sanh thì sẽ không có người đến. Chúng ta phải buông xả những vướng bận ở thế gian thì chúng ta đề khởi câu **“A Di Đà Phật”** mới tương ứng được với Phật. Phật niệm chúng sanh, chúng sanh niệm Phật, cảm ứng đạo giao. Chúng ta niệm Phật tương ứng với Phật thì chúng ta chính là Phật. Đây chính là như nhà Phật nói: **“Tự tánh Di Đà, duy tâm Tịnh Độ”**.

Hòa Thượng nói: **“Đời này chúng ta có thể vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta có thể giải quyết được vấn đề từ vô thủy kiếp đến nay không thể giải quyết”**. Nếu chúng ta có thể vãng sanh thì chúng ta có thể giải quyết được một cách nhanh chóng, gọn gàng việc *“sinh tử”* của mình. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta đã ở trong vòng sinh tử luân hồi, chúng ta đã liên tục sinh ra và mất đi, vương mang ân oán tình thù.

Hôm qua, nhiệt độ ở đây buổi trưa lên đến 33 độ, buổi sáng tôi đã tưới cây nhưng buổi chiều lá của cây lại bị héo, lòng người bất an nên thời tiết trở nên bất thường. Hằng ngày, chúng ta thường niệm câu Phật hiệu, niệm thiện lành, niệm lợi ích cho chúng sanh thì ít mà niệm *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”* thì nhiều. Khi chúng ta đến một độ tuổi nhất định thì chúng ta sẽ càng cảm thấy muốn: **“Yểm ly Ta Bà, hân cầu Cực Lạc”**.

Người ngày nay, sống không có tình người giống như trên **“Kinh Vu Lan”** nói: **“Miễn sao thấy lợi thì làm”**. Tâm người xấu ác như vậy nên thiên tai, nhân họa sẽ ngày càng nghiêm trọng. Chúng ta cật lực lao động để làm ra rau, đậu để đi tặng, có những người học Phật nhưng họ cũng ngạc nhiên khi nhìn thấy chúng ta bố thí, họ cho rằng chúng ta chỉ cho thì chúng ta sẽ không còn gì để cho. Trong **“Tứ Nhiếp Pháp”**, Phật dạy, chúng ta muốn nhiếp phục chúng sanh thì điều đầu tiên là chúng ta phải bố thí. Trong **“Sáu hạnh của Bồ Tát”**, cũng dạy chúng ta việc trước tiên là phải bố thí.

Hòa Thượng nói: **“Trên ‘Kinh A Di Đà’ nói, người niệm Phật từ một ngày đến bảy ngày thì liền có thể vãng sanh, thế nhưng chúng ta niệm Phật nhiều năm như vậy rồi nhưng ngay đến một chút tin tức cũng không có! Vấn đề không phải ở Phật Bồ Tát mà ở chính chúng ta, đó là do chúng ta không thể làm đến được gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm liên tục”**. Chúng ta có rất nhiều sự việc thế gian vướng mắc trong tâm, chúng ta không thể buông bỏ nên chúng ta không thể tịnh niệm liên tục. Chúng ta phải thấy mọi thứ là không thật thì chúng ta mới có thể buông xả, không dính mắc. Bồ Tát Đại Thế Chí dạy chúng ta trong **“Niệm Phật Viên Thông Chương”**: **“Đồ nhiếp sáu căn tịnh niệm liên tục”**. Chúng ta gom nhiếp sáu căn tịnh niệm liên tục thì chúng ta không

cần phương tiện nào khác cũng có thể vào được cảnh giới của Phật. Hằng ngày, sáu căn của chúng ta mắt, tai, lưỡi, thân khi tiếp xúc cảnh giới sáu trần đều khởi lên vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Thí dụ, khi chúng ta cảm thấy trời nóng là chúng ta chưa điều tiết được thân tâm.

Khi Ngài Lý Mộc Nguyên hỏi bà Hứa Triết là bà có cảm thấy nóng hay lạnh không thì bà nói là bà không biết, tâm bà thanh tịnh cơ thể bà tự điều tiết nhiệt độ. Hằng ngày, khi chúng ta cảm thấy nóng thì chúng ta mở điều hòa, cảm thấy lạnh thì chúng ta mở máy sưởi. Đây là chúng ta không thể điều phục được thân tương thích với hoàn cảnh. Tâm chúng ta đủ năng lực tương thích với hoàn cảnh. Nhà Phật nói: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Chúng ta niệm Phật nhiều năm nhưng Phật A Di Đà vẫn **“biệt tâm, biệt tích”**, chúng ta trách Phật không từ bi nhưng đây là do chúng ta không thể gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm liên tục. Trong nhà Phật nói: **“Chúng ta niệm Phật thì ít mà niệm chúng sanh thì nhiều”**. Niệm chúng sanh là chúng ta niệm tất cả mọi thứ, những niệm buồn vui, thương ghét, giận hờn luôn tràn ngập buồng tim, cuống phổi của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Nếu như chúng ta nhìn thấy Phật A Di Đà thì chính là nhìn thấy Mười Phương Chư Phật, ngay sau khi chúng ta thấy Phật A Di Đà thì hào quang, thần thông, nguyện lực của Phật liền sẽ gia trì chúng ta, lúc đó, năng lực của chúng ta cũng giống như năng lực của Đại Bồ Tát. Chỉ có bậc thất địa Bồ Tát trở lên mới có thần thông đại lực nhìn thấy tất cả chư Phật, thế nhưng người niệm Phật dù là bậc hạ phẩm vãng sanh thì nhờ vào Phật lực gia trì cũng có thể có được thần thông, oai đức, đầy đủ đến như vậy! Cho nên trên Kinh nói, pháp môn Tịnh Độ là pháp khó tin “nan tín chi pháp”**. Việc này chúng ta có thể tin được hay không là do phước đức, nhân duyên của chúng ta. Ngay đến các vị Bồ Tát, có người cũng không tin pháp môn Tịnh Độ, nếu chúng ta có thể tin thì đó là do phước đức, nhân duyên của chúng ta rất sâu dày.

Cơ thể chúng ta rất mong manh trước hoàn cảnh đại tự nhiên, chúng ta chưa thể tương thích với hoàn cảnh là do tâm chúng ta chưa thanh tịnh. Năng lực của chúng ta đã bị mất do chúng ta vọng tưởng, phân biệt, chấp trước quá nhiều. Pháp môn Tịnh Độ là pháp rất thù thắng, có thể giúp chúng ta ngay trong một đời vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta vãng sanh thì chúng ta nhất định thành Phật, ở thế giới Tây Phương Cực Lạc chúng ta chỉ tiến không có lùi, ở thế giới Ta Bà chúng ta tiến thì ít mà lùi thì nhiều. Trong đời này, chúng ta có thể vãng sanh hạ phẩm hạ sanh thì chúng ta đã giải quyết được vấn đề sinh tử từ vô lượng kiếp đến nay.

Hòa Thượng nói: **“Tâm lượng của Phật, từ bi của Phật vô cùng rộng lớn, 48 nguyện của Đức Phật A Di Đà, chính là từ tâm đại từ, đại bi của Phật lưu xuất ra, nếu chúng ta chân thật cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta liền có thể tương ứng với tâm nguyện của Phật”**. **“Chân thật cầu vãng sanh”** nghĩa là chúng ta phải làm đến được: **“Nhất niệm bất sanh tất vị thành”**. Không có niệm nào sanh ra thì

mới được gọi là thành. Chúng ta vẫn cảm thấy một chút không vui, bất an, phiền não thì đó là chúng ta chỉ phát nguyện xong mà chúng ta chưa chân thật cầu vãng sanh. Nếu chúng ta chân thật cầu vãng sanh thì trong tâm chúng ta không vương bận, không khởi phiền não. Ngày ngày chúng ta tự tại, an vui thì chúng ta mới có thể tự tại ra đi. Tâm, giải, hành của chúng ta giống với Phật thì chúng ta chính là Phật. Chúng ta thường ý niệm trước là Phật thì ý niệm sau là chúng sanh. Ý niệm trước chúng ta muốn vãng sanh nhưng ý niệm sau chúng ta đã muốn ở lại Ta Bà.

Hòa Thượng nói: **“Lão Hoà Thượng Đàm Hư đã nói, cả đời Ngài đã gặp người học thiền có được định nhưng chưa gặp được người học thiền có thể khai ngộ, thế nhưng Ngài đích thân nhìn thấy mấy chục người niệm Phật vãng sanh. Do đây có thể thấy việc tu hành pháp môn niệm Phật rất dễ có thành tựu”**. Lão Hoà Thượng Đàm Hư là một vị Hòa Thượng nổi tiếng, sống trước thời của Hòa Thượng. Hòa Thượng dẫn chứng lời của Lão Hoà Thượng Đàm Hư vì Ngài muốn nâng cao niềm tin của chúng ta đối với pháp môn niệm Phật.

Hòa Thượng nói: **“Đại Sư Lục Tổ Huệ Năng nói: “Phải là những người căn tánh thượng thượng mới có đủ tư chất tham thiền, người căn tánh thượng trung thì tham thiền không thể khai ngộ”. Chúng ta tham thiền thì chúng ta có thể có sức định, nhưng sức định không thể giúp chúng ta vượt thoát sinh tử, người khai ngộ mới có thể vượt thoát sinh tử. Thế nhưng, chúng ta dùng định lực của tham thiền để niệm Phật thì chúng ta rất dễ đạt được thượng phẩm thượng sanh. Pháp môn Tịnh Độ đích thực là pháp môn “nan tín, dị hành, đích bất khả tư nghị”**. Chúng ta là những người có căn tánh hạ căn. Pháp môn Tịnh Độ là pháp môn “Nan tín, dị hành, đích bất khả tư nghị” nghĩa là pháp môn Tịnh Độ là pháp tin khó tin, dễ làm, dễ thành tựu, điều quan trọng là chúng ta có thể tin, có thể làm một cách miên mật. Hòa Thượng nói: **“Cho dù người niệm Phật vãng sanh bậc hạ phẩm hạ sanh thì năng lực của họ cũng bằng Bồ Tát thất địa trở lên”**. Hòa Thượng Hải Hiền niệm Phật suốt 92 năm nên Ngài có sức định do vậy Ngài biết trước giờ ra đi, tự tại vãng sanh, lưu lại toàn thân xá lợi. Chúng ta tu hành nhiều năm mà không có tín hiệu có thể vãng sanh là do chúng ta có quá nhiều tạp niệm, sáu căn của chúng ta vẫn rong ruổi ở sáu trần, chúng ta không thể gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm nổi nhau.

Trước đây, nhiều người khuyên tôi trì chú hoặc tu pháp khác nhưng tôi kiên quyết chỉ trì niệm câu **“A Di Đà Phật”**. Tôi niệm Phật lâu ngày, **“một môn thâm nhập”** nên tâm tôi an. Có những người cả đời bất an vì lựa chọn, thay đổi quá nhiều pháp tu. Người thế gian cũng nói: **“An cư mới lạc nghiệp”**. Chúng ta có chỗ ở ổn định thì chúng ta mới có thể yên tâm sống. Hiện tại, chúng ta đã chọn một pháp để tu hành, lấy chuẩn mực Thánh Hiền để đối nhân xử thế, làm lợi ích cộng đồng, chúng ta đã có con đường rõ ràng, chúng ta làm lâu ngày thì chúng ta sẽ đạt được **“lý đắc tâm an”**. Hơn mười năm qua, tôi chỉ học theo Hòa Thượng, cho dù tôi chưa có sở đắc nhưng tôi cảm thấy tâm rất an. Nhiều người thắc mắc vì sao tâm của họ không an, đời sống của họ không hạnh phúc

đó là do họ vẫn đang đi tìm cầu những phương pháp tu khác nhau, mọi chướng ngại của chúng ta đều do chính chúng ta!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!